

Expunere de motive

În țara noastră, salvarea montană se face în mod organizat din anul 1969, când a fost emis primul act normativ, H.C.M. 140. Aceasta venea în întâmpinarea nevoilor crescânde ale turismului aflat în dezvoltare, prin asigurarea de echipe de alpinisti și schiori care să intervină atunci când turiștii erau în dificultate pe munte. Trebuie spus că salvarea montană se făcea și înainte de anul 1969. Astfel, încă de la începutul secolului XIX, pe valea Argesului, la Cumpăna, exista chiar un post permanent de prim ajutor, iar mocanita care circula până la Curtea de Argeș, avea un vagonet sanitar, pentru transportul accidentatilor și bolnavilor. De asemenea, tot în Făgăraș, pe partea nordică, societatea SKV, club montan înființat de către sașii din Transilvania, avea membri care puteau accede oriunde, în așa fel încât să poată oferi ajutor la nevoie.

Un aspect specific al accidentului montan, este intervenția la avalanșă. În zona Carpaților Meridionali, este cea mai mai întinsă și înaltă zonă din țară, în majoritate cu expunere sudică, ceea ce face să avem iarnă, printre cele mai riscante zone de avalanșă la nivel european. Dacă vara accesul se poate face numai cu mașini 4x4 sau ATV, iarna sunt zone unde nu putem intra nici măcar cu snowmobilul, în acest caz, singurul mijloc de deplasare fiind salvatorul montan pe schiuri de tură sau rachete de zăpadă, cu toate inconvenientele ce decurg de aici: oboseală, frig, pericol de avalanșă pentru înșiși salvatorii montani, timpi enormi de parcurgere (ex: zona Ighebuoasa din Făgăraș, poate necesită 12-14 ore de marș pe schiuri, iarnă).

Într-o statistică realizată de către Comisia Internațională de Salvare Alpina (ICAR-CISA) **România se situează pe locul 9** în lista neagră a țărilor cu accidente fatale în avalanșă, cu o **medie de 2,78 morți/an**, aflându-ne între Spania și Germania.

Ceea ce lipsea însă, în Salvamontul național, erau unitățile canine de intervenție la avalanșă, echipaje existente în absolut toate țările cu relief alpin european și din America de Nord, țări cu servicii de salvare organizate. De-a lungul timpului, au existat intenții ale unor asociații canine să ne sprijine cu astfel de echipaje, însă neajunsurile s-au văzut imediat: atât câinele, cât și stăpânul, nu erau obișnuiți cu mediul montan iarnă, astfel că nu reușeau nici măcar să ajungă la locul accidentului, nemaivorbind de executarea misiunii.

Din anul 2010, Salvamont Argeș a început o colaborare cu Salvamontul din Savoia, Franța, în cadrul cooperării Argeș-Savoia. Pe această linie, în anul 2013, Salvamont Savoia a decis donarea unui câine de avalanșă, dar acest lucru presupunea parcurgerea și absolvirea tuturor etapelor spre brevetare. Astfel, din 38 de echipe candidate, echipajul argesean a reușit înscrierea în școala finală unde erau 20 de locuri, fiind printre cei 18 care au obținut brevetul de unitate

canina de avalansa, oferit de catre Asociatia Nationala de Studiu al Zapezii si Avalanselor.

In tara noastra, **formatorul pentru meseria de salvator montan si specializarile conexe, este Asociatia Nationala a Salvatorilor Montani din Romania, conform HG 77/2003.** Urmare a faptului ca in echipajul canin argesean, conductorul este formator al ANSMR, s-a luat hotararea in cadrul asociatiei, sa se inceapa organizarea de stagii pentru specializarea salvatorului montan, drept conductor de caine de avalansa. Astfel, in cei doi ani de cand se organizeaza stagiile de formare a unitatilor canine de interventie la avalansa, au fost deja brevetati sase conductori cu un total de opt caini de avalansa. Mentionez ca toti cainii de salvare au un singur stapan, astfel ca este nevoie de mai multe unitati canine, organizate pe schimburi, cainele neputand sa fie lasat din tura in tura, in vederea indeplinirii obiectivului de salvare.

Interesul salvatorilor montani de a se specializa in acest domeniu este unul destul de moderat, cauzat de mai multi factori, din care cel mai important ar fi cel material. Instruirea cainelui nu cunoaste sambata sau duminica, se face de obicei dimineata devreme sau seara tarziu, pe racoare, astfel ca volumul de munca este mult mai mare decat al salvatorului montan nespecializat. In plus, conductorul isi spala hainele mult mai des, murdarindu-se in teren cu cainele. Hrana cainelui, care ar trebui asigurata de catre serviciile publice Salvamont, de multe ori trebuie completata cu recompense care sunt cumparate de catre conductor, fara a avea posibilitatea decontarii. Astfel, un spor salarial de 20%, echivalent cu al altor institutii care folosesc caini, ar fi unul motivant pentru a atrage mai multi salvatori montani si a ajunge astfel, la un numar de 40-50 de echipaje canine de avalansa in Romania. Mentionez ca **aceste echipaje pot fi folosite cu succes si la cutremur (in recentul cutremur din Italia, ne-am recunoscut colegii de la Soccorso Alpino, cu caini de avalansa)** astfel ca utilitatea lor este incontestabila.

In privinta sustinerii financiare a acestei activitati, mentionez ca, principala cheltuiala suportata de stat ar fi acesti 20% din salariul tarifar. Daca ne fixam ca obiectiv un numar de 50 de unitati canine in tara (obiectiv la care nu se va ajunge mai devreme de 8-10 ani) la un salariu tarifar de 1649 lei/luna pentru salvatorul gradul I, gradatia maxima, rezulta un efort bugetar de **maximum $330 \times 50 = 16500$ lei/luna**, la nivel national, in ideea ca toti conductorii vor avea si gradatia maxima de salarizare.

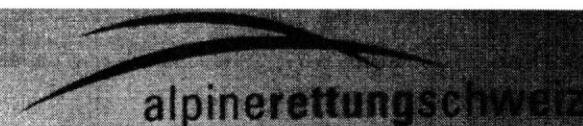
Baremul de echipament al unitatii canine este deja asigurat in privinta salvatorului montan, ceea ce ar trebui achizitionat in plus este echipamentul pentru caine, care s-ar ridica la un quantum de 2200 lei/animal, echipament ce va fi folosit toata perioada cat cainele este in serviciu. Aceasta cheltuiala inseamna in termeni absoluti, **110 000 lei, la nivel national.**

Hrana unui caine, asigurata la un nivel rezonabil de calitate, costa in jur de 100 de lei/luna, rezultand un efort financiar de **5000 de lei/luna, la nivel national.**

Initiatori:

Avucula - Ogiu Simona T. A. Ogiu

Zusammenfassung der Umfrage
Dog Team Evaluation for Members of IKAR



STATISTICI CĂINI IKAR

Country	Avalanche dogs		Wilderness search		Main- trailing		Cadaver search dog	
	Qualified	In training	Qualified	In training	Qualified	In training	Qualified	In training
Osterreich	172	49				15	14	4
Slovenien	24	10	24	10			5	2
Slovakia	17	7	21	7			5	2
Norwegen	104	40	250	107			30	
Frankreich	166							
Iceland	39	31	32	37	3	17		25
Croatia	8	2	6				7	6
Schweiz ARS	108	20	50	20				
Bosnia zegovina	2	10	2	10			2	10
Sudtirol	27	7	24	7	5			
England			17	8			1	
Bulgaria	11	10	11	10	11	10	11	10
Romania	8	5						
WBR USA	24	18						
Schweden	30		400		400		15	
Irland			3	8		1		
Bayrische Bergwacht	35	7	41	11				
TOTAL	781	216	879	235	419	44	94	57